

Metsäpirtin AHTIAISET

Maaliskuu 2010

Ahtiaisten sukua Turun käsityöläismuseossa

Metsäpirtin AHTIAISET

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura ry:n
jäsenlehti, maaliskuu 2010

Esimiehen palsta s. 3
Vanhojen talojen kertomaa s. 4
Ahtiaisten taloista s. 7
Vuokselta Satakuntaan s. 13
Syksyn sukkokous Kauhajoella s. 16
Sysiä ja seppiä Rautilassa s. 17
Matkalle Metsäpirttiin s. 22
Metsä- ja kalamies Jouko s. 23
Vanhojen kirjeiden kertomaa s. 25
Hautausmaan kunnostuksesta s. 29

Kirjatoimikunnan ja hallituksen
yhteystiedot s. 30-31

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura netissä:
www.sukuni.fi/ahtiainen/

Kansikuva: Ahtiaisten sukuseuran väkeä Turun Luostarinmäellä elokuussa 2009. Muurarin talon pihapiirissä sijaitsevat mm. maalarin ja kulta-sepän verstaat sekä useita asuntoja parin sadan vuoden takaa.

Esimiehen palsta

Tervehdys hyvät sukulaiset!

Viime keväänä tutustuimme erilaisiin mielenkiintoiisiin taitoihin Vehmaalla. Sukukokous pidettiin Turussa, tällä kertaa yksipäiväisenä. Kummassakin tilaisuudessa oli mukavasti osallistujia. Yksipäiväiseen sukukokoukseen saatiin mahtumaan myös muuta kuin välttämättömät kokouskuviot. Tämän vuoden ohjelmassa on kotiseutumatka Metsäpirttiin. Alustavien tietojen perusteella matka näyttää saavuttavan hyvän suosion. Sukukokous pidetään syyskuun alussa kaksipäiväisenä Kauhajoella. Lähde mukaan!

Sukukirjarintamalla on sekä edetty että törmätty ongelmiin. Entisajan maataloista ja niiden asukkaista on löydetty hyvää materiaalia. Metsäpirtissä ja luovutetussa Karjalassa elämänsä eläneiden henkilöiden osalta sukututkimuksessa kaivatut tiedot on löydettävissä vaikkakin osa hankalasti Mikkelistä. Suurimman ongelman muodostavat nykyihmiset, Karjalasta evakkoon lähteneet ja rajan täällä puolen syntyneet. Heidän osaltaan tiedoissa on kovin paljon aukkoja. Tältä osin kaivataan seuran jäsenten apua. Voitkin odotella vielä tämän vuoden puolella kirjatoimikunnalta sukututkimustietojen tarkistus- ja täydennyspyyntöä.

Hyvää kevättä! (odottaen)

Harri Laine

Ahtiaisia aikamatkalla. Turun Luostarinmäen harmaiden talojen asukaina oli noin 200 vuotta sitten kaupungin vähävaraisempaa väkeä.

Vanhojen talojen kertomaa

Turussa elokuussa pidetty sukkokokous sujui vanhojen talojen merkeissä, kahdellakin tapaa.

Tapaamisen aluksi tehtiin nimittäin kierros Luostarinmäen käsityöläismuseossa. Museomäen vanhat puutalot ovat noin parinsadan vuoden takaa, ne säilyivät vuonna 1827 raivonneesta Turun palosta, joka poltti poroksi melkein koko muun kaupungin.

Marttojen kerhohuoneella nautitun kalasopan jälkeen kuultiin Harri Laineen ja Markku Lemmetin esitys siitä, mitä vanhojen karttojen ja asiakirjojen avulla on saatu selville Ahtiaisten tilois-

ta ja taloista Metsäpirtin mutkaisen Viisjoen rantamailla.

Ahtiaisten ja Peltosten suvut asuivat Viisjoen/Vanhajaaman kylässä naapureina rinnakkain ilmeisesti 1700-luvun alkuvuosista lähtien. Harrin juttu tästä aiheesta on seuraavilla sivuilla.

Sukukokoukseen oli ilmoittautunut etukäteen 37 henkilöä, ja jokseenkin kaikki myös pääsivät paikalle. Se on ilahduttavan iso osa jäsenistä, vaikka sukuseura on viime vuosina tasaisesti kasvanut ja jäseniä on toimintakertomuksen mukaan jo 170.

Emäntien Salli Rastan ja Toini

Markku Saarinen, Matti Ahtiainen ja Harri Laine tutkivat kuistin yksityiskohtaa muurarin pihassa. Emännät Toini Lemmetti ja Salli Rastas totesivat, että soppa maittoi. Riitta Siltanen maalarin portailla.

Lemmetin keittämälle kala-keitolle siis riitti ottajia. Jo oli ruotsia ruualla ja perettä pöyässä.

Toimintasuunnitelman yhteydessä keskusteltiin vilkkaasti varsinkin matkasta Metsäpirttiin. Matka päätettiin järjestää kesällä 2010, mutta sitä ei välttämättä ajoiteta kesän Metsäpirtti-juhlan yhteyteen. Peltosten sukuseuran kanssa pidetään yhteyttä, niin että kumpikin seura saa tiedon toisen matkasuunnitelmista.

Seuraava sukukokous päätettiin järjestää syyskuun alussa Kauhajoella.

Harri Laine

Ahtiaisten tilat Metsäpirtissä 1720-1880

Ensimmäinen tähän mennessä löytynyt tieto Ahtiaisista Metsäpirtissä löytyy vuoden 1724 henkikirjoista. Suuri Pohjan sota (Isoviha) oli päättynyt Uudenkaupungin rauhaan vuonna 1721. Metsäpirtti, joka silloin kuului Sakkolaan, siirtyi Uudenkaupungin rauhassa virallisesti venäläisten hallintaan. Käytännössä näin oli tapahtunut jo paljon aiemmin. Tsaari Pietari Suuri oli antanut Metsäpirtin alueen maat lahjoitusmaina kreivi Mussin-Puskinille jo 1714.

Isovihan ajalta ei ole löytynyt asiakirjoja, joista selviäisi alueen asujaimisto. 1600-luvun puolella ei Ahtiaisia ollut Metsäpirtissä. Naapuripitäjässä Raudussa Ahtiaisia on ollut jo 1630-luvulla ja Inkerinmaalla 1600-luvun puolivälissä (Raudun historia). Raudusta Ahtiaiset häviävät Isovihan aikaan.

Vuoden 1724 henkikirjan mukaan Lauri Ahtiainen tila sijaitsee Vanhajaaman kylässä. Kylässä on kaksi tilaa. Toista isännöi Paavo Peltonen.

Milloin Lauri Ahtiainen on Vanhajaamaan tullut ja mistä? Viimeisissä Isovihaa edeltäneis-

sä veronkantoasiakirjoissa (esimerkiksi Savuveroluettelo 1696) Vanhajaaman kylän tilallisiksi mainitaan Yrjö ja Eerik Metso sekä Yrjö Ahvoinen.

Vuosina 1696-1698 olivat suuret nälkävuodet. Aluetta vaivasivat myös venäläisten jo ennen varsinaisen Suuren Pohjan sodan alkua tekemät hävitysretket. Niinpä laajoja alueita seudulla autioitui. Näin lienee käynyt myös Vanhajaaman kylälle.

Vuodelta 1708 löytyy mielenkiintoinen oikeuden pöytäkirja. Oikeudessa oli käsiteltävänä Vanhajaaman kylän tilojen hallinta-oikeuteen liittyvä vahvistuspyyntö. Hakija tai hakijat, jota ei pöytäkirjassa valitettavasti nimetä vaan viitataan kirjalliseen hakemukseen, hakee oikeutta haltuun ottamansa autiotilan hallintaan. Tämä oli aivan normaalia. Tilan omistajaksi päätyi ottamalla aution tilan käyttöönsä. Jos kukaan ei vastustanut sopivan ajan kuluessa (yleensä viisi vuotta), hallintaoikeus vahvistettiin. Tässä tapauksessa oli pantu selvitysmiehet tutkimaan asiaa.

Selvitysmiehet toteavat kylän rakennusten olevan kohtuullisessa kunnossa. Läänityksen omistajan

mukaan kylä oli ollut autiona yli 10 vuotta. Jotain epäselvyyttä asiassa kuitenkin oli, mahdollisesti siinä miten pitkään haltuun ottajat olivat tilalla asuneet.

Selvitysmiehet esittävät, että asiasta annettaisiin julkinen kuulutus, selvitettäisiin edelleen joidenkin Viisjoen rannan niittyjen asemaa ja siirrettäisiin hallintalupapäätös viiden vuoden päähän. Tilalle asettuneet saivat kuitenkin edelleen olla tilalla. Lauri Ahtiainen oli ehkä liian nuori ollakseen tällöin hakijana (n. 20 v.), mutta hakija on voinut olla hänen isänsä tai joku muu sukulainen. Jos näin olisi, niin Ahtiaisten tulo ajoittuisi vuosiin 1703-1708.

Noihin aikoihin alueella oli levontonta. Venäläiset tekivät hävitysretkiä. Alueen läpi kulki pakolaisia Inkerinmaalta kohti Suomea. Myös Raudusta lähti paljon pakolaisia ja suuri osa Rautua autioitui.

Isovihan päätyttyä ja jo sen loppupuolella olot alueella vakiintuivat. Peltoa raivattiin ja tilojen viljelysala ja rakennuskanta kasvoivat. Tiloille otettiin torppareita. Tilojen lukumäärä kasvoi kuitenkin vain vähän. Niinpä 50 vuoden kuluttua 1770-luvulla Vanhajaaman kylässä oli edelleen kaksi tilaa, Ahtiaisten ja Peltosten tilat. Verotuksessa Ahtiaisten tila oli jo 1730-luvulta alkaen kirjattu Viisjoen kylään ja Peltosten tila Vanhajaamaan. Talot olivat kuitenkin hyvin lähellä toi-

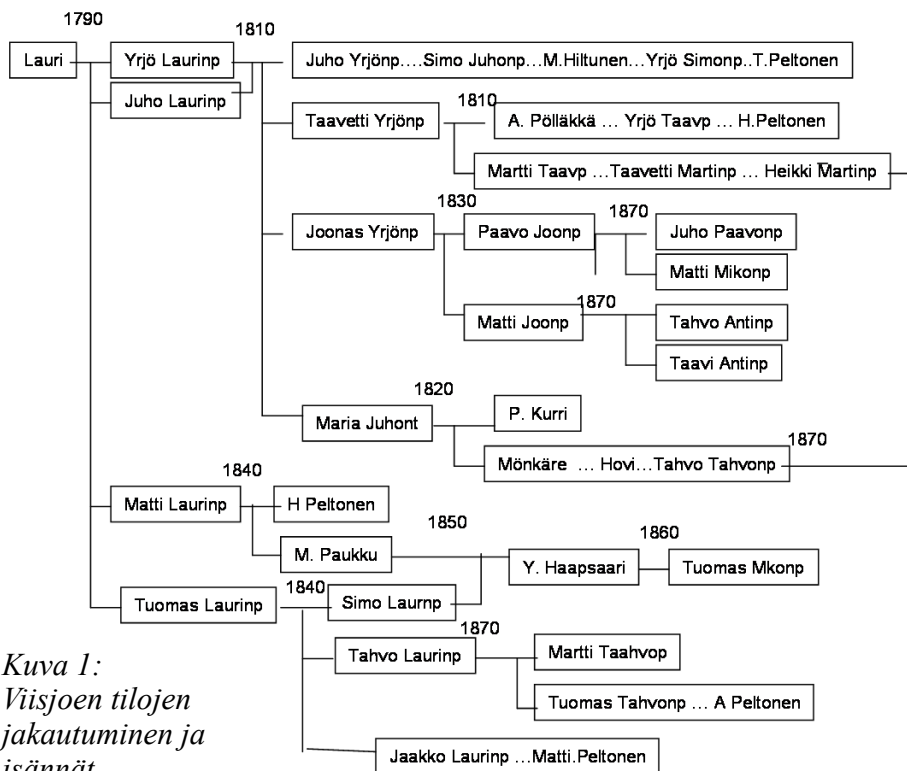
siaan myöhemmän Vanhakylän keskustassa ja samat peltoaukeat jakautuivat kummankin tilan sarkoihin.

Tilojen jaot ja liitokset

Viisjoen tilat jaetaan ensimmäisen kerran 1780 tai 1790 luvulla. Ainakin osittaisena syynä jakoon ovat olleet lahjoitusmaaisännän vaatimukset. Jokaisella tilalla oli tiettyjä perusmaksuja ja useammasta tilasta näitä kertyi enemmän. 1780-luvulla siirryttiin lahjoitusmaiden osalta myös ns. kontrahtikäytäntöön eli laadittiin sopimus lahjoitusmaaisännälle maksettavista maksuista ja työpanoksesta. Vuosilta 1780-1818 ei ole henkikirja-aineistoa, josta tilajaon pystyisi tarkoin selvittämään. Rippikirjoista asian voi päätellä epäsuorasti ja ajankohdan varsin karkeasti. Viisjoen kylän tilajako 1700-luvulta isojakoon 1870-luvun lopulle on tiivistetysti esitetty kuvassa 1.

1790-luvulla Ahtiaisten tila on jakautunut neljäksi tilaksi Lauri Ahtiaisen poikien mukaan Yrjön, Matin, Tuomaan ja Juhon tiloiksi. Yrjön tilaa isännöi hänen poikansa Juho (s. 1747). Matin tilaa hänen poikansa Paavo (s. 1752). Juhon tilaa isännöi Juhon lesken kanssa avioitunut Paavo Mönkäre (s.1759).

1810-luvun alussa tapahtuu laaja sukupolvenvaihdos ja tiloja pil-

*Kuva 1:
Viisjoen tilojen
jakautuminen ja
isännät
(sukunimettömät Ahtiaisia)*

kotaan edelleen. Yrjön ja Juhon tilat jaetaan Yrjön poikien Juhon (s.1747), Taavetin (s.1749) ja Joonaksen (s. 1753) sekä Juhon tyttären Marian kesken. Juho Yrjönpoika on jakovaiheessa jo kuollut ja hänen tilansa isännäksi tulee aluksi hänen vanhin poikansa Simo (s. 1793). Simo ei ole pitkäikäinen. Tilan isännäys siirtyy muutaman vuoden kuluttua Simon lesken kanssa avioituneelle Jaakko Hiltuselle (s. 1792).

Marian tilan isännäksi tulee hänen puolisonsa Pekka Kurri (s.

1782). Maria kuolee jo parin vuoden kuluttua avioliiton solmimisesta. Pekka menee uudelleen naimisiin Paavo Matinpojan tyttären Marian (s. 1786) kanssa ja säilyttää tilan isännyyden. Taavettikin kuolee samoihin aikoihin. Hänen tilansa isännöinti jakautuu Taavetin lesken kanssa avioituneen Antti Pölläkan (s. 1785) ja Taavetin pojan Martin (s. 1783) kesken. Matti Laurinpojan tilaa isännöi hänen poikansa Paavon tyttären Susannan kanssa avioitunut Matti Paukku (s. 1781). Tuomaan tila säilyy yh-

tenäisenä ja isännäksi vaihtuu ensin Tuomaan poika Lauri ja sen jälkeen hänen poikansa Tahvo (s. 1791).

1820-luvulla Pekka Kurrin kuoleman jälkeen hänen isännöimänsä tila jaetaan. Toinen puolikas jää hänen leskelleen Marialle ja toinen siirtyy aluksi Taavi Mönkäreelle. Tämän puolikkaan isännöinti vaihtuukin sitten tiheään tahtiin, ja tila siirtyy 1830-luvulla Saaroisten hovin hallintaan, mutta palaa myöhemmin taas Ahtiaisille. Marian hallinnassa oleva puolikas siirtyy 1840-luvulla hänen pojalleen Paavo Kurrille ja myöhemmin hänen jälkeläisilleen.

1830-luvun alussa jaetaan Joonaksen tila hänen poikiensa Paavon (s. 1778) ja Matin (s. 1789) kesken. Jaakko Hiltusen isännöimä tila siirtyy aluksi hänen poika-

puolelleen Yrjö Simonpojalle, mutta varsin pian pois suvulta Tahvo Peltoselle.

1840-luvulla Tuomas Laurinpojan tila jaetaan kolmeen osaan Lauri Tuomaanpojan poikien Tahvon (s. 1791), Simon (s. 1794) ja Jaakon (s. 1809) kesken. Simon tilaa isännöi aluksi hänen leskensä Maria Peltonen, joka on Taavetti Yrjönpojan tyttärentytär, ja pian hänen uusi puolisonsa Yrjö Haapsaari (s. 1806). Jaakon tilan isännöinti siirtyy myös pian hänen leskensä uudelle puolisolle Matti Peltoselle. Myös Matti Laurinpojan tila jaetaan. Toinen puolikas siirtyy suvulta pois Heikki Peltoselle. Toinen puolikas yhdistetään Yrjö Haapsaaren isännöimään tilaan. Antti Pölläkän isännöimä tila siirtyy aluksi Yrjö Taavetinpojalle, mutta pian pois suvulta Heikki Peltosen hallintaan.

1850-luvulla Tahvo Laurinpojan tila jaetaan hänen poikiensa Martin (s. 1821) ja Tuomaan (s. 1823) kesken. Tuomaan tilan isännäksi tulee 1860-luvulla Tuomaan lesken uusi puoliso Antti Peltonen.

Kuva 2: Vanhajaaman talot 1779 (Sakkolan kartta 1779, kansallisarkisto)

1860-luvulla Yrjö Haapsaaren isännöimä tila siirtyy Yrjön tyttären Eevan kanssa avioituneen Tuomas Mikonpojan (s. 1833) hallintaan.

1870-luvulla Paavo Joonaanpojan tila jaetaan hänen poikansa Juho Paavonpojan (s. 1814) ja pojanpoikansa Matti Mikonpojan (s. 1823) kesken. Matti Mikonpoika on edellä mainitun Tuomas Mikonpojan veli. Matti Joonaanpojan tila jaetaan hänen pojanpoikiensa Tahvo Antinpojan (s. 1821) ja Taavi Antinpojan (s. 1834) kesken.

Ahtiaisia oli muuttanut myös Viisjoen ulkopuolelle. Aatami Yrjönpoika isännöi entistä Pirhosten tilaa Saaroissa. Martti Tahvonpojalla oli tila myös Vanhajaamassa. Edellä mainittujen Mikonpoikien veljellä Juholla on tila Vanhajaamassa.

Talojen paikat

Vuoden 1779 Sakkolan kartassa Vanhajaaman talot sijoittuvat Viisjoen mutkaan. Vanhajaamaan on kartassa merkitty viisi taloa (kuva 2). Samaan aikaan laaditussa karttaselvityksessä mainitaan kaksi tilaa mutta viisi taloutta, joista kolme Ahtiaisten ja kaksi Peltosten tilalla. Olisiko siis kullakin taloudella oma talonsa? Jos katsotaan miten asukkaat alueelle myöhemmin sijoittuvat, niin Ahtiaisilla säilyneitä taloja on enemmän tien

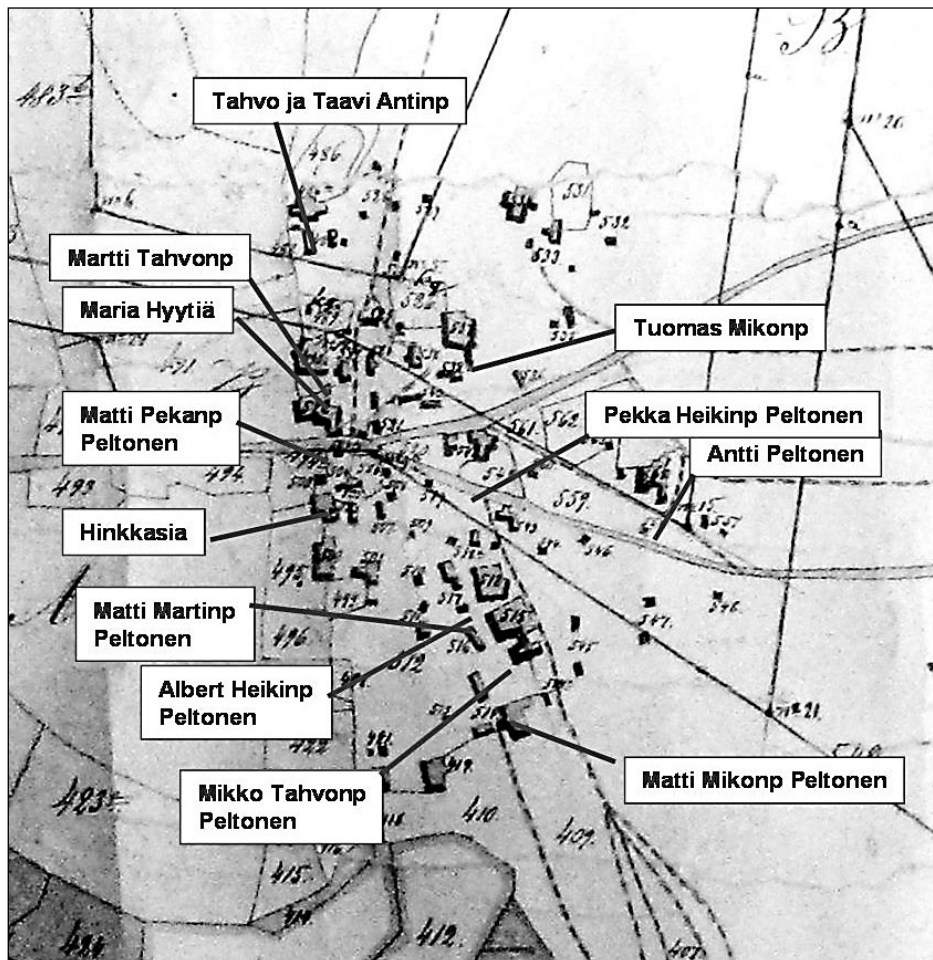
yläpuolella. Ahtiaisilta Peltosille siirtyneiden tilojen isäntiä on kuitenkin myös useita tien alapuolella.

Seuraava asutuksen paikkaa selvittävä kartta-aineisto onkin isoja-kokartasto 1870-luvulta.

Kartta-aineiston perusteella asutus on edelleen pitkälti keskittynyt samalle alueelle. Muutamien tilojen päärakennuksia (Juho Mikonpoika, Juho Paavonpoika, Matti Mikonpoika, Paavo Kurri) on vanhalla torpparien alueella lähellä Saaroisten rajaa. Tämä alue liitetäänkin isojaossa Saaroiisiin.

Kuvassa 3 näkyy isojakoa edeltänyt tilojen päärakennusten sijainti Viisjoen keskustassa. Tuomaksen sukuhaaraan kuuluvien tilojen päärakennukset ovat kylän keskustassa (Martti Tahvonpoika ja Tuomas Mikonpoika). Keskusta-alueella sijaitsee myös Yrjön sukuhaaran kautta jakautuneiden tilojen päärakennuksia Taavi ja Tahvo Antinpojat sekä Maria Hyytiä. Harjukylän alueella yksinäisenä talona sijaitsevat Heikki Martinpojan (Yrjön sukuhaaraa) ja Tahvo Tahvonpojan (Tuomaksen sukuhaaraa) yhteistilan rakennukset.

Pellot eivät ennen isojakoa sijainneet suinkaan talon välittömässä läheisyydessä vaan hajallaan ympäri kylää. Isojaossa tiloista yritettiin tehdä yhtenäisiä. Tiloista muodostui monin paikoin pitkiä, kapeita

Kuva 3: Viisjoen keskusta ennen isojakoa noin 1880 (Metsäpirtin isojakokartat, Mikkelin maakunta-arkisto)

ja lähes serpentiinimäisesti mutkittelevia. Isojaon jälkeenkin suurin osa asukkaista jää asumaan entiseen taloonsa. Ahtiaisista muuttamaan joutuu Heikki Martinpojan ja Tahvo Tahvonpojan suuren lähes 40 hengen yhteistilan väki. Tilan päärakennus siirtyy Saaroisiin liitetylle alueelle (Saaroinen 2).

Samassa yhteydessä alkuperäisen suurtilan väestä suurin osa muuttaa Korholanjaama 2:een, jonne perustetaan nopeaan tahtiin useita uusia tiloja.

Vuoksen varsilta Satakunnan Roukanmaahan – Aunen taival sodan varjossa

Talvisodan alkaessa joutuivat karjalaiset jättämään kotiseutunsa. Tässä äitini Aune Ahtiaisen (os. Kuparinen) vaellustarina.

Aune syntyi 6.11.1914 Sakkolassa Aleksanteri ja Helena Kuparisen perheen kolmantena lapsena. Vanhempia veljiä olivat Arvo ja Kauko. Perheeseen syntyi vielä neljä lasta: Kerttu, Jouko, Toivo ja Vuokko. Perhe asusti Martinmäellä ja myöhemmin Kopperoismäellä.

14-vuotiaana Aune lähti Miilätädille piikomaan. Täti piti kestiekievariä.

Rippikoulua Sakkolassa syksyllä 1930 ja keväällä 1931. Sen jälkeen Kekkilään Katri ja Juho-eno Riikoselle palvelukseen.

Serkkupojat Tauno ja Sulo Voittomäki rakensivat Aunelle kahdenistuttavan kanootin. Sillä melottiin ikimuistoisia matkoja. Syksyllä 1934 alkoi Sairalan kansanopisto. Keväällä 1935 Aune siirtyi Saaroisten osuuskauppaan töihin. Veljet Kauko ja Arvi olivat jo osuuskauppaliikkeen palveluksessa.

Kalastaja Martti Ahtiainen poikkesi tiheästi osuuskaupassa. Aune kiinnitti huomiota komeaan nuoruukaiseen, joka liikkui usein serkkujensa Laurin ja Nestorin kera. 1938 seurustelu vakavoitui – syksyllä Martti tuli Aunen kotiin kosiomatkalle viiden kilon tuore lohi mukanaan.

Juhannus 1939: vihkiminen Metsäpirtin kirkossa – Eino Vauramo toimi vihkipappina. Vihkitoimitus oli Vauramon ensimmäinen ja hän tunnusti jännittäneensä yhtä paljon kuin vihittävät...

Häämatka Laatokalle Valamoon kalastajaveneellä – heinäkuista yllättävää myrskyä paluumatkalla muisteli Aunen veli Toivo Kuparinen.

”Taistellen tapasi onnen”

Vastaksien tekoa talven varalle, haaveiltiin omasta kodista Tapparin harjulla.

Marraskuu 1939 muutti suunnitelmat tylästi: Martti taistelulähetiksi Taipaleeseen, Aune Pyhäjärvelle muonituslotaksi.

*Nuori Aune
Ahtiainen o.s.
Kuparinen lottapuvussaan*

Aunen reitti: lähtö lottatyöhön Koselan kaupalta, Koverojan myllyn, Saaprun, Käkisalmen kautta Pyhäjärvelle. Siellä vietettiin joulukuuta 1939. Aunen isä Aleksanteri oli myös Pyhäjärvellä rintamantakaisissa töissä. Sodan vielä kestäessä Aune siirtyi Jänhiälään. Martin Nestori-serkun perhe asui jo siellä. Samaten Aleksanteri-isä tuli pois Pyhäjärven pommitusten alta. Aunen äiti oli nuorempien lasten kanssa Kylmäkoskella.

13.3.1940 Aune oli Rantasalmella. Sieltä Savonlinnan ja Parkunmäen kautta (Martin eno

Antti Saarinen perheineen siellä) Sulkavalle, Toivo Tenkasen kuorma-autokyydillä eteenpäin, hevoskyytiä välillä, kävelyä, ohiajavat upseerit ottivat Aunen ja toisen lotan kyytiin Imatralle asti, pysyivät Valtionhotelliin, Aune juoksi pakoon, kiiruhti junaraiteita pitkin taas Jänhiälään. Pakolaisia tulvi matkalla – rajaa siirrettiin...

Martti kotiutettiin toukokuun lopulla sodasta – työnhakua ja asumista Luumäellä Kivijärven rannalla: korsunrakentajia auttamassa. Myös Aunen Kauko-veli perhei-

neen asusti siellä ennen Jokioisiin muuttoaan.

Joulu 1940 Jänhiälässä: Aune osti Martille lahjaksi kalvosinnapit ja kirjan ”Tuliholvin alla.”

1941 metsätöissä molemmat. Kalastusta Saimaalla: muikkuja evääksi Kauhajoen matkalle kohti Martin vanhempien Aapron ja Liisan majapaikkaa. Mukana lehmä ja hevonen!

Juhannuksena 1941 Aune ja Martti pyöräilivät Kurikan kirkkoon. Siellä sotauutisia: alueen miesten pitää kokoontua Uudesakaarlepyyssä, sieltä lähtö Hammaslahdelle ja eteenpäin Äänislinnaan. Martti lähti Toivo Ahtiaisen seurassa matkaan.

”Me emme lannistu”

Aunen Kauko-veli kaatui syksyllä 1941 Syvärillä.

Juho-eno ja Katri saivat luvan matkustaa takaisin Sakkolaan syksyllä 1941. Talvi 1942. Aune pyydettiin heitä auttamaan, evääksi lantupiiirakka, lihaa, voita., suksset mukaan. Manu Tenkanen kyyditsi Aunen Sakkolan asemalta Kekkilään.

1943 syntyivät Aunelle ja Martille kaksoset, mutta eivät jaksaneet elää. Raakel on haudattu Sakkolaan.

Talvella 1944 Juho-eno kuoli. Vähän ennen juhannusta 1944 evakkoon lähtö taas. Kimppu siree-

ninkukkia jäi tuvan pöydälle muistoksi asukkaista. (Kekkilän tuvasta ei ole nykyään jäljellä kuin vähän kivijalkaa ja sireenipensas). Martti sai evakuointilomaa - Aune ja Martti ehtivät tavata toisensa Pyhäjärven ja Sakkolan rajamailla, Martilla oli suolattua lohta mukana, jonka naiset saivat evääkseen. Katri ja Aune taivalsivat noin kaksi viikkoa reitillä Tarsansalo, Lohikoski, Rautalammi, Kerkonkoski. Naapuri Ake Ruottunen otti lehmät kuljettaakseen.

Vesterilän talossa oli majoitus. Aune tapasi Kerkonkosken kirkonkylässä Martin isän Aapron ja veli-Vilhon. Heitä oli Martti pyytänyt saattamaan naiset Kauhajoelle. Katri ei halunnut lähteä. Aune ajoi karjan Suonenjoelle rautatieasemalle. Vilho ja Aune hommasivat karjan junaan - voipaketti oli ylimääräisenä maksuna....

Kuopiossa pysähdyttiin - Aune osti olkihatun ja kirjan ”Me emme lannistu”. Molemmat ostokset ovat vielä tallella!

Aunen veli Arvo kaatui Vuosalmella 11.7.1944. Aunen jäämistössä on tallella muutama kirje, mm. 18.7.1944 päivätty vanhemmille osoitettu surua tihkuva lohdutuskirje Arvon kuoleman johdosta.

Katri päätti lähteä Aunen luo. Martti toi Kauhajoelle Katri-tädin Lappeenrannasta, jossa täti oli ollut veljensä hautajaisissa.

Kauhajoen Kokonkylässä elettiin: poika Paavo syntyi 1946.

1947 katsottiin kartasta – missä on Punkalaidun? Sieltä oli Martille ja Aunelle osoitettu asutustilan paikka - ja taas matkattiin: Katri-täti, Aune ja Paavo henkilöjunaan, Vilho ja Martti tavaroiden kanssa erikseen kohti Punkalaidunta. 19.5.1947 saavuttiin Roukanmaan kylään. Naiset ja Paavo-poika odottivat Roukanojan talossa Urjalan asemalta tulevia miehiä, hevosta ja lehmiä. Katrin oleanteri oli paleltunut tavaravaunussa.

Asettuminen uusille asuinsijoille

Oli talo, johon ei mahtunut siirtolaisia, oli talo johon mahtui - onneksi! Sillä oma talo rakennettiin vaihe vaiheelta keskelle metsää. Ensimmäinen lautamökki ja sauna, sitten pihan toiselle puolelle isompi mökki 1948, 1950-luvulla Kempin poikien avustuksella talo ja navetta.

Hyvät naapurit ja sukulaiset auttoivat työssä ja heille oli aina yösiija sekä vieraanvarainen kohtelu odottamassa.

Aune ja Martti saivat vihdoinkin asettua rauhassa elämään haaveit-
aan todeksi. Laatokan maisemat vaihtuivat havumetsien kohinaan. Keväisin Aune ja Martti matkasivat tervehtimään Aunen Toivo-veljeä Saimaan rannalle vapaiden vesien ääreen.

Vietämme talvisodan päättymisen 70 - vuotismuistoa. Meillä on syytä ihmetellä ja ihailla menneiden sukupolvien voimaa, jaksamista ja elämänuskoa. Ihmissydyntien hyvyys punnittiin tuolloin – hyvä antaa vähästään, paha ei anna paljostakaan... Suomalainen yhteiskunta osoitti toimivuutensa, harhailivat siirtolaiset saivat kotipaikan, sukulaiset ja ystävät saatettiin yhteen.

Yritetään jatkaa edes hetkittäin tätä perintöä: Muistetaan histori-
aamme - pois turha narina!

Katariina Ahtiainen

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura ry

SUKUKOKOUS 2010

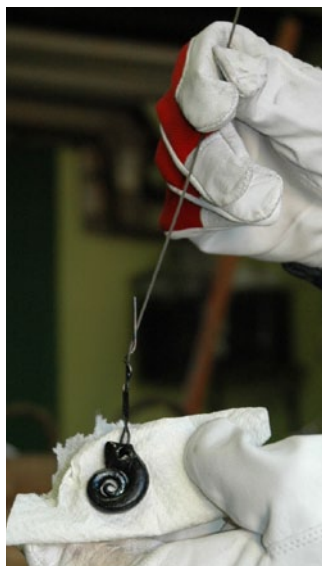
Kauhajoella Asuulissa 4.-5. syyskuuta

Ohjelma ilmoitetaan myöhemmin,
kesällä tulevassa kokouskutsussa ja
sukuseuran nettisivuilla www.sukuni.fi/ahtiainen/

Marika Ahtiainen tarttui pajavasaraan

Sysiä ja seppiä
Taitopäivä Rautilassa

Yläkuvissa Riitta Laine, Mari Laaksonen-Sassan valmis koru, alakuvassa seppämestari Mikko Mannonen esittelee aluksi oikeat otteet.

Taidot kokeiltavina

Suomessa tehtiin neulakintaita jo rautakaudella runsaat tuhat vuotta sitten. Samoihin aikoihin kalkuteltiin kaikki tärkeimmät tarvekalut sepän pajassa omassa kylässä.

Viime huhtikuussa järjestetyn Taitopäivän aikana nähtiin ja koekeltiin sekä taontaa että kinnasneulan käyttöä. Vehmaalla pidettyyn Taitopäivään osallistui nelisenkymmentä henkeä – nuoria ja varttuneita.

Rautilakeskuksen seppien Mikko ja Noora Mannosen opastuksella esimies Harrista sukeutui aikamoinen seppä ja vaimo Riitasta vielä parempi.

Nuoret innostuivat takomaan koruja ja kaikkein nuorimmatkin pujoittelivat lasihelmiä koruiksi.

Metsäpirtin Ahtiaisten suvussa on monenlaisia taitoja – se tuli päivän aikana todistetuksi. Onnistuneen avauksen suoritti Vehmaalla varttunut Helena Artontytär

*Aili Lemmetti
kävi kinnas-
mannekiiniksi.*

Ahtiainen, joka lauloi heleällä äänellään kappaleet Enkelin silmin ja Lintu.

Mauri Hämäläinen oli tuonut väen nähtäväksi kaikki perhojen sidontaan tarvittavat pienet kirka-kaan kirjavat tarvikkeet ja sitoi värikkäistä höyhenistä perhon Laatokan nieriää varten.

Markku Saarinen ei tuonut koko kelloverstasta, mutta esitteli kaap-pikelloja joukolle puusepän töistä kiinnostuneita.

*Markku Saarisen kello esillä,
Helena Ahtiainen esiintyy,
perho Laatokan nieriälle.*

Mauri Hämäläinen kertoo perhon teosta Markku Katajalle, Arvi Suikkaselle, Arto Ahtiäiselle ja Riitta Siltaselle.

Perinteisiä naisväen käsitöitä esittelivät Aili Lemmetti, Salli Rastas ja Kaija Herrala. Sallilla oli muassaan esimerkkejä todella vanhoista käsitöistä, Aililla suuri nyplätty pöytäliina. Kaija opasti mm. kinnasneulan käytössä. Seuraamassa Marja-Leena Alppiranta, Pirjo-Riitta Kasvi ja Vuokko Suikkanen sekä Aino Pentti, Marianna Vilen ja Liisi Ahtiainen.

Bussillinen lähtijöitä sukuseuran matkalle Metsäpirttiin

Metsäpirtin Ahtiaisten kotiseutumatka kesäkuun alussa on kiinnostanut niin paljon, että parhaillaan tutkitaan, saataisiinko jotenkin järjestettyä muutamia majoituspaikkoja lisää.

- Matka toteutuu, se ainakin on varmistunut, sanoo järjestelyistä vastaava Markku Lemmetti.

Matkaan lähtijöille on varattu 30 majoituspaikkaa Valkjärveltä. Listalla on nyt 35 nimeä ja lisää yöpymispaikkoja etsitään. Bussissa on kyllä vielä tilaa.

Majoitus on varattu kolmeksi yöksi hotelli Radugasta. Varattuna on kaksi mökkiä, joissa on yhteensä 30 paikkaa.

Koska suuri osa lähtijöistä on Varsinais-Suomesta, matka toteutuu tuttuun tapaan, eli lähtö on varhain torstai-aamuna 10.6. Laitilan/Uudenkaupungin suunnalta. Sen jälkeen ajetaan Turun ja todennäköisesti Helsingin kautta Vaalimaalle. Reitti tarkennetaan

lopullisen lähtijälistan mukaan ja toivomuksia siitä saa esittää. Illaksi ehditään Valkjärvelle majoitukseen.

Metsäpirtissä vietetään kaksi päivää. Ensimmäisenä päivänä on tarkoitus kiertää yhdessä bussilla suvun historiaan liittyviä paikkoja, toisena kukin voi suunnistaa omiin kohteisiinsa. Ohjelma tarkentuu kevään aikana ja siitäkin saa esittää toivomuksia. Sunnuntai 13.6. on paluupäivä.

Matka järjestetään matkatoimisto Neva Toursin kautta. Hinnaksi tulee 250-300 euroa. Tarkemmat ohjeet lähetetään ilmoittautuneille kirjeitse huhtikuussa.

Yhteistä ryhmäviisumia varten tarvitaan valokuva ja passin kopia. Passin pitää olla voimassa puoli vuotta vielä paluupäivän jälkeen.

Tiedustelut Markku Lemmetti puh. 050-5119720 tai sähköposti markku.lemmetti@dnainternet.net

Metsäpirtin Ahtiaisten sukuseura netissä:
www.sukuni.fi/ahtiainen/

Jouko ja luontokuvat

Metsä- ja kalamies Jouko Ahtiainen esittäytyy

Voihan ryökäle, miten vaikeaa tämä on. Kun Riitta-serkulleni lupasin kirjoituksen suvun lehteen, en ollenkaan aavistanut, millaiseen urakkaan olin lupautunut. Mutta luvattu, mikä luvattu, joten pakko-han minun on sanani takana seistä. Muutenhan puheeni on tyhjää ja vailla katetta kuin poliitikkojen lupaukset.

Mutta ensin pieni esittely itsestäni, vaikka useita teistä tapasinkin jo Torpan kokouksessa. Maaliskuun 2009 lehden kansikuvassa olen kuvan oikeassa reunassa, vaikka en miksikään linssiluteksi pyrkinytkään. Vastapäätä on Riitta-serkku, jolle erehdyin lupamaan nämä mietelmät itsestäni.

Vanhempani olivat Juho ja Selma Ahtiainen Metsäpirtin Viisjoelta. Meiltä oli vanhalle rajalle 5 km Tappariin.

Oli talviaika ja matka tehtiin hevosella. Tältä matkalta on peräisin ensimmäinen kosketukseni metsästykseen, josta myöhemmin tuli eräs rakkaimmista harrastuksistani. Koivuissa ruokaili teeriä, jotka eivät lainkaan pelänneet hevosta, ja niinpä Toivo-setä ajoi hevosen lähes puun alle ja ampui yhden linnun. Vaikka tapaus sattui ilmeisesti rajavyöhykkeellä, kukaan ei tullut kyselemään, mitä ammuskeltiin.

Isäni oli Laatokan kalastajia ja siksi hänellä oli kotiin tullessaan usein pyörän tavaratelineellä iso

lohi tai verkkoon uinut lintu, jonka äiti paistoi uunissa. Mitä nämä linnut olivat, on jäänyt minulle jonkin verran epäselväksi, vaikka eläintiedettäkin olen sittemmin opiskellut. Kysymyksessä saattoi olla kaakkuri tai kuikka. Kaakkuria puoltaisi se, että lintua nimitettiin ”kuatraksi”. Peräjalkaisiin se joka tapauksessa kuului.

Toinenkin metsästysmuisto liittyy Toivo-setääni. Tämä tapahui Kauhajoella sorsastusaikaan. Kokonkylän pelloilla oli vanhoja savenottopaikkoja, saviprunnejä, joissa sorsat mielellään kävivät ruokailemassa. Kerran lähestyimme Toivo-sedän kanssa varovasti tällaista saviprunnia, josta kuului sorsien ääntelyä. Naakiminen onnistui niin hyvin, että lähelle päästyämme näimme lammikossa useita sorsia. Kolme niistä jäi Toivo-sedän laukauksesta heiluttelemaan jalkojaan ja tekemään kuolemaa.

Nämä olivat metsästysmuistoja nuoruusvuosiltani, lähinnä kouluajoiltani. Sittemmin niitä on kertynyt lisää riekkojahdeista Norjassa, villisikajahdeista ja kaurisjahdeista Liettuassa ja Virossa sekä fasaanijahdeista Oulussa ja Kauhajoella.

Kalastus on kuulunut aina harrastuksiini, milloin olen kalaveden äärellä asunut. Joskus tämän takia on pitänyt mennä Lapin puroille, joskus on riittänyt läheinen järvi, kuten viime aikoina Sysmäjärvi

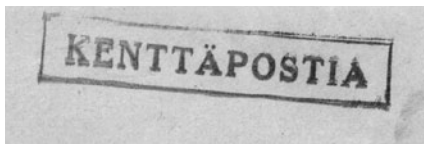
Outokummussa. Sysmäjärvi on kuulu jättiläishauistaan. Särkiä ja ahvenia siinä on myös tuhattomasti keväisten pilkkimiesten iloksi.

Koiria perheeseemme on kuulunut siitä lähtien, kun opiskeluni Helsingissä päättyi. Kaikki ne ovat olleet metsästyskoiria: suomenpystykorvia, norjan harmaita hirvikoiria tai noutajia. Aivan viime vuosiin mukaan tuli kaunis pystykorvaa muistuttava japanilainen rotu shiba. Koiranäyttelyiden ulkomuototuomarina ehdin toimia 20 vuotta. Monet kasvateistani pääsivät valioksi saakka, paras pystykorvani kaksoisvalioksi.

Rohkenen vielä lyhyesti mainita Metsäpirtin jälkeisestä ajasta. Evakkomatka päättyi Alavudelle ja sieltä Rantasalmen kautta Kauhajoelle. Siellä kävin oppikoulun, menin Helsingin yliopistoon kolmeksi ja puoleksi vuodeksi ja valmistuin biologian ja maantieteen opettajaksi. Hain aluksi Vähäänkyröön, sitten Veteliin ja lopulta Outokumpuun, jossa siirryin eläkkeelle 1989 lukion rehtorin virasta.

Karjala-lehden välityksellä sain tietoa Metsäpirtin Ahtiaisista. Sukuseuran julkaisua pidän ainutlaatuisena ja toivotan sille menestystä ja hyvää jatkoa!

Jouko Ahtiainen
Syntynyt 1931

Vanhojen kirjeiden kertomaa

Jo parina vuonna olemme julkaisseet Riitan perhearkistossa säilyneitä kirjeitä sota-ajalta. Hajalleen pitkin Savoa, Pohjanmaata ja sotatantereita joutuneet metsäpirttiläiset muistivat ahkerasti toisiinsa kirjeillä ja korteilla.

*Lotta Maikki Ahtiainen
Käkis. S.k. piirin Esik.
Metsäpirtin S.k. joukkue
K.p.k. No 2*

*Läh. Stm Montin Oskari
I/35 SotS.
K.p.k. No 20*

Sairaalassa 22/2 40

Heipä hei!

Terve taas pitkästä aikaa ja kiitoksia kirjeestä jonka sain. Ihmettelin kovasti kun sain sen ja näin kuka sen oli lähettänyt.

Minulla menee täällä aika oikein hyvin. Nyt jo olen pysytyssä jälleen, vaikka silloin olin siellä P.järven asemalla paareilla. Silloin kyllä meinasin että en ikinä enää pysyyn pääse, mutta kyllä vielä

pääsin. Vaikka en vielä entisellä tavalla pääsekään liikumaan, niin toivon kumminkin että saan entisen terveyteni takaisin. Nyt kyllä kävelen neljällä jalalla nim. kaksi kainalozauvaa on apuna, mutta kohta meinaan heittää sauvat nurkkaan.

Olen ollut jo lähdössä toipumislomalle, mutta ei ole vielä laskeneet. On niin mukavat tytöt hoitamassa että ei laske täältä pois ensinkään. Nämä on kyllä niin hiljaisia että ei nämä osaa paljon muuta kun hymyillä, kun käymme joskus juttelemaan.

Ei se molotoff anna meidänkään olla täällä ihan rauhassa, kun käypi joskus jyristelemässä että ikkunatkin särkyvät. Ei meihin oikein vaikuttanut sekään, maksimme vaan sängyssä entisellä tavalla.

Hyvinhän se on mennyt si-
nullakin kun et ole vielä jää-
nyt leskeksikään. Toivotaan
vaan että jatkuisi samaan
tapaan.

No terveisiä taas tällä ker-
taa ja toisillekin terveisiä.

Oskis

Rouva Maikki Ahtiainen
Jänhiälä pys.

Läh: Lotta Maikki Viskari
Lehmo as
Hyvärinen H.

6/4 -41

Ystävä hyvä!

Kuitos kirjeestäsi, jonka pit-
kän odotuksen jälkeen sain.

Minun talveni on mennyt
oikein hyvin. Olin maalisk.
15-30 pv:ään lomalla ja kä-
vin sekä Rantasalmella että
Helsingissä. Kävin katsomas-
sa meijän ”kuopuksen” uut-
ta kotia. Katri näes vihittiin
jo tammikuun 29. pv. Hänellä
on oikein mukava mies, kai-
ken muun hyvän lisäksi vielä
raitiskin. Katri on edelleen-
kin Kansanhuollon sairaa-
lassa osastonhoitajana ja Olli
Diakonissalaitoksella apu-
lääkärinä.

Minullakin on pikku tyt-
tö (älä hämmästy, ei se ole
omani, sillä en ole kerin-

nyt vielä niin pitkälle). Toin
Helsingistä Apon pikkuty-
tön, Lüsan, luokseni. Lüsa on
6-vuotias, oikein vilkas, pik-
kuvanha ja mukava, nämä
meidän lotat ja mestarit ko-
vasti tykkäävät hänestä.
Yhtenä iltana kun Lüsalle
tuli ikävä pikku-äitiä niin
itkuksi tyttö pisti, minunkin
piti itkeä. Kyllä mie vastuun
otin, kun toin Lüsan näin
kauas äidistä, sillä eihän
omaa äitiä voi mikään kor-
vata. Koetan pitää hänet hei-
näkuuhun saakka täällä.

Mie täytin vuosia 1/4 -41 ja
sain niin paljon lahjoja, ett-
en elämässäni ole saanut
yht aikaa niin paljon. Sain
nim. Täkäläisen rajatoimis-
ton rouvilta ja toisilta ryh-
mäpäällikoilta seinävaat-
teen, oikein kauniin, sitten
sain meijän mestareilta ja
muulta kantahenkilökunnal-
ta leposohvan peiton ja pie-
nemmän seinävaatteen, mo-
lemmat taas oikein kauniita,
sitten sain pienen silkisen
kukkapöytäliinan ja lotilta
hyvän vieraskirjan ja synty-
mäpäiväkirjan ja 3 kukkaa.
Olin niin yllättynyt ja onnel-
linen. että seuraavana yönä
en saanut silmällistäkään
unta. Olin aivan kuin mor-
sian kukkien ja lahjojen kes-
kellä. Sulhanen vain puuttui
- tai korjaan, puuttuuuuuuu
-

Kyllä minua on pidetty
täällä Pohj.-Karjalassa ai-

Kansanapu

KENTTÄPOSTI

KENTTÄPOSTI

Kansalaisteräns 1942

Min.

Helena Matti.

2 Kys.

2747.

van liian hyvänä. En ole tarvannut kuin hyviä ihmisiä. Kumpi jaksaisin ja osaisin edelleenkin pitää hyvät välit ihmisten kanssa. Kyllä se niin taitaa olla, että hyvällä voittoa paljon enemmän kuin pahalla.

Sanoit että pitäisi hommata kaveri, niinhän se pitäisi, mutta mie olen aivan yhtä huono hommaamaan täältä kuin sieltäkin. (Metsäpirtistä) Yritin pientä vispilänkauppaa yhden rakennusmestarin kanssa, mutta sekin katkesi kuin savupöpun varsi, sillä hän on liian kova juoppo ja niin ollen liian huono minulle. Sanon huono minulle, sillä mie olen elänyt liian kiltisti koko elämäni. Elämäni ei mahdu sellaista tekoa, jota en voisi

tuoda päivänvaloon milloin tahansa.

Meidän perhe muuttaa kai tämän kuukauden aikana Ilmajolle, uuteen kotiin. Kyllä meidän pojat toivovat kovasti pääsevänsä Metsäpirttiin, sinne minäkin toivon.

Lotat saavat palkkaa täällä: emäntä 550:- keittäjä 500:- ja työlotat 15:- pv. Mie saan 700:- kk:ssa.

Hauskaa Pääsiäistä ja sydämelliset terveiseni teidän pojille ja kaikille tutuille. Olisi taas eri mukavaa jos saisin Sinulta kirjeen.

Kuulemiin ja terveisiä
Maikki Viskari

Meidän Josi on täällä töissä.

Stm. Ahtiainen Matti,
2. Kpk.
2747

Läh. Stm. Peltonen Emil
3. Kpk.
4212

Rukajärvellä 8.3.42.

Hei vaan!

Tervehdykseni saapukoon sinulle Aseveli täältä Vienan korpien kätköstä.

Ei tännekään mitään erikoisempaa kuulu, mutta kun sain Suutarin Aatulta osoitteesi niin meinasin vähän kysellä sinun hyvinvointiasi. Mitenkä siellä jo ovat suuresti vapauttaneet, joko sinulla on toivoa päästä vai oletko tehnyt kapitulantin. Minkälaiselta muuten näyttää se entinen kotiseutu näiden arentilaisten jäleltä. Ei kai ne kovin suuria parannuksia ole siellä aikaan saaneet. Voipi olla suunnilleen samanlaista kun tämä heimovelien synnyinseutukin.

Joko sinä olet monasti käynyt lomalla. Minä en ole vielä käynyt kun yhden kerran, nyt oli jo loma vetämässä,

mutta kun sattui taas sellainen miesten muljuu, niin nyt se taas simahti. Minäkin taas joutuin uuteen porukkaan ja aselajiin. Minä olen nyt tykkikomppaniassa. Miten kauan nyt tässä saanee olla, se on arvoitus. Mutta väliäpä sillä kunhan jossakin on.

Siellä kai joskus voipi tavata tuttujakin. Minä en ole tuttuja tavannut koko tällä reisulla, mutta ainahan niitä tuttuja tulee.

Muuten täällä on ollut melko rauhallista, ei ole ryssää nähty moneen kuukauteen ja eikä tuota juuri niin ikävä olekaan.

Sanohan kaikille tutuille terveisiä minulta ja Tepolta ja Simolta, he kyllä ovat siellä Savossa.

Monin terveisin
Empsu

Muista osoitteenmuutos!

Kirjeet ja lehdet eivät tule perille, jos osoitteenmuutos unohtuu. Ahtiaisten sukuseuran osoitteenmuutokset sihtööri Katariina Ahtiaiselle tai rahastonhoitaja Matti Ahtiaiselle. Puhelinnumerot, osoitteet ja sähköpostiosoitteet sivulla 31.

Hautausmaa kuntoon

Metsäpirtin hautausmaata on kunnostettu vähän kerrallaan jo monen vuoden ajan. Seuraava talkooporukka on lähdössä jälleen toukokuussa. Työ kaipaa tukeamme: sekä rahallinen tuki että työpanoksesi asian hyväksi on tervetullutta!

TUE MUISTOLEHTOJEN RAHASTOA

Tili 435500-16875, Mietoisten Säästöpankki

Mitä minä voisin tehdä?

Kyselyt Ilmi Pesoselle

p. 040 7306166 tai ilmi.pesonen@welho.com

Sukukirjatoimikunnan yhteystiedot:

Ilmi Pesonen,

Porslahdentie 10 A 13,
00960 HELSINKI
puh. 09-694 6309, 040-730 6166
ilmi.pesonen@welho.com

Pentti Ahtiainen,

Vanhakartanontie 229,
23500 UUSIKAUPUNKI
puh. 050-3812522
pentti.ahtiainen@uusikaupunki.fi

Raija Herrala-Nurmi,

Ylinenkatu 39 as 4,
23500 UUSIKAUPUNKI
puh. 02-8412 364, 040-7374 678
rihe@netti.fi

Markku Lemmetti,

Pöksmäentie 12,
23140 HIETAMÄKI
puh. 02-4310 956, 050-5119 720
markku.lemmetti@dnainet.net

Niilo Kiiski,

Tennaritie 7,
21200 RAISIO
puh. 050-3575767
niilo.kiiski@dnainet.net

Harri Laine,

Vuolukiventie 10 A 4,
00710 HELSINKI
puh. 09-3871 938, 040-5627 050
harri.laine@cs.helsinki.fi

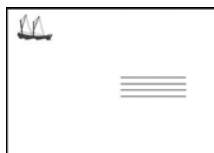
SUKUTUOTTEITA

Sukuseuran C5-kokoiset kirjekuoret, pöytäviiri sekä viirin pohjalta painettu postikortti onnitteluja yms. varten. Korttien mukana on niille sopivat valkoiset kirjekuoret.

Kortteja, kuoria ja viirejä voit ostaa Katariinalta.

Kortit 5 € / 5 kpl

Kuoret 2 € / 10 kpl

Standaari 30 € / kpl

Sukuseuran hallituksen kokoonpano ja yhteystiedot

Esimies

Harri Laine

Vuolukiventie 10 A 4

00710 Helsinki

puh. 09-3871 938, 040-5627 050

harri.laine@cs.helsinki.fi

Matti Ahtiainen

Asutustie 656

23210 Vehmaa

puh. 0400-322 112

matti.ahtiainen@smr.inet.fi

Varaesimies

Raija Herrala-Nurmi

Ylinenkatu 39 as 4

23500 Uusikaupunki

puh. 02-8412 364, 040-7374 678

rihe@netti.fi

Riitta Siltanen

Veräyksenpolku 13

61800 Kauhajoki

puh. 040-589 7789

siltanen.riitta@gmail.com

Sihteeri

Katariina Ahtiainen

Pylsynkatu 10

33500 Tampere

puh. 03-2554 629

katariina.ahtiainen@luukku.com

Markku Laaksonen

Impporintie 7

23950 Pyhäranta

puh. 040-710 4416

m.laaks@dnainet.net

markku.laaksonen@lakk.fi

Rahastonhoitaja, jäsensihteeri

Matti Ahtiainen

Tammikatu 7

37120 Nokia

puh. 03-341 6917, 0400-907 056

matti.ahtiainen@sandvik.com

Markku Lemmetti,

Pöksmäentie 12,

23140 HIETAMÄKI

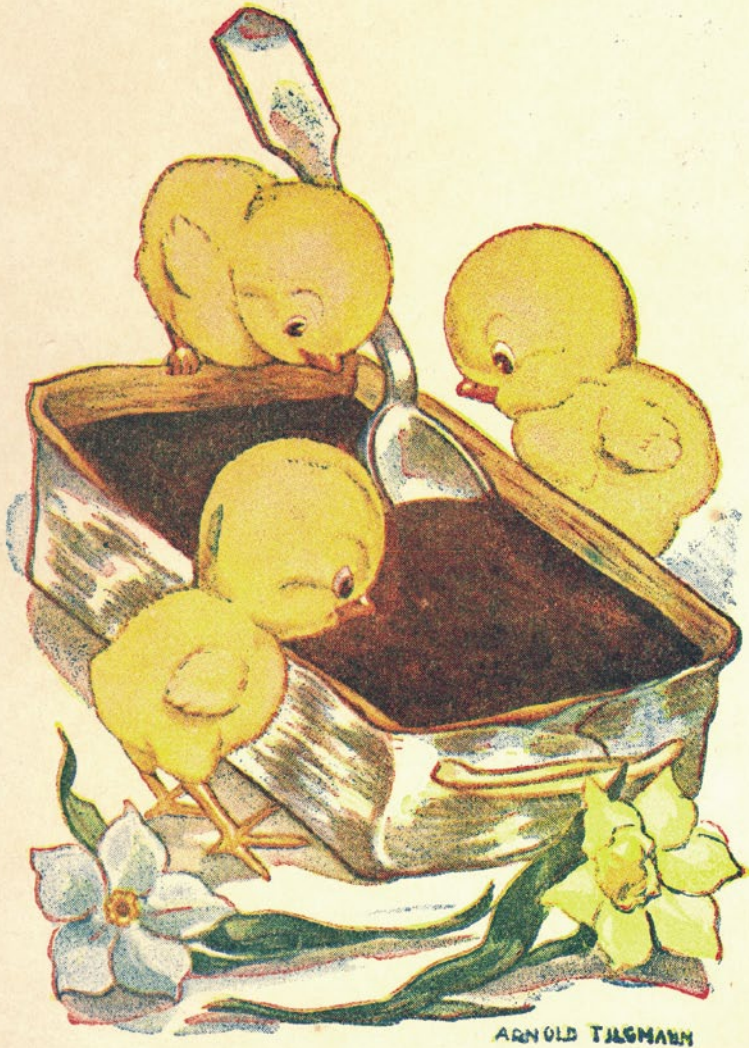
puh. 02-4310 956, 050-5119 720

markku.lemmetti@dnainet.net

Jäsenlehti Metsäpirtin Ahtiaiset

Vastaava päätoimittaja: Raija Herrala-Nurmi

Painopaikka: X-Copy, Turku 2010

Hyvää Pääsiäistä